

Mål T-417/04

Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EG) nr 1429/2004 — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden för vin — Bestämmelser om användning av namnen på vindruvssorter eller deras synonymer — Begränsning av användningen i tiden — Talan väckt av ett understatligt organ — Personer som berörs personligen — Avvisning”

Förstainstansrättens beslut (fjärde avdelningen) av den 12 mars 2007 II - 644

Sammanfattning av beslutet

Talan om ogiltigförklaring — Fysiska eller juridiska personer — Rättsakter som berör dem direkt och personligen

(Artikel 230 fjärde stycket EG och artikel 249 andra stycket EG; kommissionens förordning nr 1429/2004, bilaga I, punkt 103)

Den bestämmelse genom vilken rätten att använda namnet Tocai friulano begränsas till och med den 31 mars 2007, varvid detta namn förekommer i en förklarande anmärkning i punkt 103 i bilaga I till förordning nr 1429/2004 om ändring av förordning nr 753/2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till förordning nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter, ingår i de allmänna bestämmelser som har införts genom ovannämnda förordning, vilken avser samtliga aktörer och organ inom Europeiska gemenskapen.

Bestämmelsen är således tillämplig på objektivet bestämda situationer och medför rättsverkningar för en abstrakt angiven personkrets. Den har därför allmän giltighet i den mening som avses i artikel 249 andra stycket EG, och den är följaktligen normativ.

En sådan bestämmelse skulle emellertid kunna medföra att vissa personer berörs personligen.

Så är emellertid inte fallet för bestämmelsen i fråga i förhållande till ett sådant understatligt organ som Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia.

Den åberopade egenskapen av producent gör det, för det första, inte möjligt att anse att

detta organ försätts i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till. En rättsakts allmänna giltighet och därmed dess normativa beskaffenhet kan inte ifrågasättas på grund av möjligheten att mer eller mindre exakt fastställa antalet rättssubjekt som vid en given tidpunkt berörs av en rättsakt, eller till och med deras identitet, om det framgår att den är tillämplig i objektiva rättsliga eller faktiska situationer som anges i rättsakten i fråga och som överensstämmer med dess syfte. Förbudet mot att använda namnet Tocai friulano efter den 31 mars 2007 är generellt tillämpligt för en obestämd period på alla berörda ekonomiska aktörer, det vill säga odlarna av denna vindruvssort samt dem som producerar och bedriver handel med vinet i fråga.

För det andra är det allmänintresse som en region, såsom behörigt organ i ekonomiska och sociala frågor inom dess territoriella behörighetsområde, kan ha av en utgång som är gynnsam för den ekonomiska utvecklingen i området i sig inte tillräckligt för att regionen skall anses vara berörd i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG.

För det tredje är fördelningen av normgivningskompetens inom en medlemsstat en fråga som endast faller under grundlagen i denna stat och saknar betydelse för bedömningen av huruvida ett territoriellt organs intressen kan ha drabbats av en gemenskapsrättslig bestämmelse. Enligt gemenskapens

rättsordning ankommer det nämligen på statens myndigheter att säkerställa att ett eventuellt intresse grundat på skyddet för den nationella lagstiftningen finns representerat, oavsett statens grundlagsform eller territoriella organisation.

De rättigheter enligt lagar och andra författningar som en juridisk person, annan än staten, som lyder under en medlemsstats offentliga rätt kan ha är i sig inte heller av sådant slag att den juridiska personen skall anses ha ett individuellt intresse av att utverka att en materiell gemenskapsbestämelse som inte får någon verkan på omfatt-

ningen av nämnda persons behörighet ogiltigförklaras. Den person som innehar sådana rättigheter utövar nämligen i princip inte dessa i sitt eget intresse.

Slutligen kan kravet på ett effektivt domstolsskydd inte medföra att villkoret i artikel 230 fjärde stycket EG, att vederbörande skall beröras personligen, inte skall tillämpas.

(se punkterna 44, 47, 51, 52, 54, 55, 61–63 och 67)